

mårettet uddannelse stort set at være til stede, idet der dog også for disse værn må ske en fortsat modernisering og udbygning af uddannelsesfaciliteter og -hjælpe midler.“

Spørgsmål 3:

Skal uddannelsen af værnepligtige og frivillige ske samlet?

Svar:

Forsvarskommandoen har besvaret spørgsmålet således:

„Det er ikke hensigtsmæssigt at uddanne værnepligtige og frivillige samlet i hæren og flyvevåbnet, hvorimod en samlet uddannelse af de to personelkategorier finder sted i søværnet.

I hæren påregnes værnepligtige principielt uddannet i underafdelinger udelukkende omfattende værnepligtigt personel til uddannelse. Uddannelsen kan styres af afdelingen.

De frivillige påregnes i hæren uddannet på konstabelskoler for de forskellige tjenestegrene med en grunduddannelse af fælles længde (ca. 3 mdr.), efterfulgt af en funktionsuddannelse af forskellig længde afhængig af tjenestegrenen. Uddannelsen fortsættes ved enhederne omfattende funktionsuddannelse i enheden og enhedsuddannelse samt en vedligeholdende enkeltmandsuddannelse, således at konstabeleleven efter 12 mdrs. uddannelse kan bestride sin funktion i enheden med sikkerhed under alle forhold.

Medens uddannelsen af konstabler under den eksisterende ordning omfatter få og vanskelige funktioner, omfatter uddannelsen af værnepligtige flere funktioner, såvel mere krævende som mindre krævende. Funktions- og enhedsuddannelsen tager i sin gennemførelse hensyn hertil.

Ved en overgang til den i lovforslaget indeholdte ordning, hvor dækningsstyrken hovedsagelig vil bestå af fast og frivilligt personel, vil en større del af det menige stampersonel skulle bestride funktioner, der ikke kræver den helt omfattende specialuddannelse. Da dette personel påregnes rekrutteret på kortere kontrakter i forbindelse med aftjening af den pligtige tjeneste, vil det modtage den grundlæggende uddannelse sammen med de værnepligtige menige, hvorefter uddannelse og træning fortsættes

som funktionsuddannelse i enheden og enhedsuddannelse.

I flyvevåbnet påregnes de frivillige fortsat uddannet til sådanne funktioner, at den rådige tjenestetid ikke gør det rimeligt at anvende værnepligtige hertil. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt at uddanne de to personelkategorier samlet.

I søværnet påregnes den grundlæggende uddannelse af begge personelkategorier fortsat at foregå samlet ved Søværnets Eksercerskole (maksimalt 3 mdr.). Den efterfølgende uddannelse såvel om bord i skibene som ved de operative tjenestesteder i land foregår samlet, dog således at den frivillige normalt har en uddannelses- og nyttetjeneste på tre år.

For værnepligtige menige, der indkaldes til gavntjeneste i fredstid, hvor forudgående civil uddannelse kan udnyttes, eller hvor der stilles mindre krav om militære færdigheder, gælder, at den grundlæggende uddannelse fastsættes til 1 md. og må påregnes normalt at blive foretaget adskilt fra uddannelse af frivilligt personel.“

Spørgsmål 4:

Hvordan tænker man sig uddannelse og beredskab adskilt?

Svar:

Størsteparten af personellet til pligtig tjeneste vil blive uddannet til funktioner i hærens supplementsstyrke og egentlige mobiliseringsstyrke. Det værnepligtige personel møder ved den enhedstype, som det skal indgå i ved mobilisering, og vil ved eventuel mobilisering i princippet blive indkaldt sammen med personel fra den underafdeling, hvor det oprindeligt er uddannet. Der tilsigtes således uddannelse af hele værnepligtsenheder. Dette princip udelukker ikke — hvis praktiske forhold gør det hensigtsmæssigt — at værnepligtsenheder og enheder i den egentlig stående styrke garnisoneres sammen.

På tilsvarende måde uddannes personel til pligtig tjeneste til bl. a. flyvevåbnets nærluftforsvarsenheder.

Ud over den enhedsvisse anvendelse af personel til pligtig tjeneste, hvorved hovedprincippet om en klar afgrænsning til beredskabsenhederne i den egentlig stående